

Phục Sinh và Niềm Tin Ki-tô giáo

Tin

"Thấy là tin" là câu nói đầu môi chúng ta thường nghe, đôi khi còn ngụ ý mỉa mai. Nhưng có một điều về "thấy" mà ta có thể đồng hóa với việc xác nhận, với sự thật. Nếu chúng ta thấy một điều gì hay một người nào, chúng ta trở thành một chứng nhân của điều đó hay của người ấy. Tuy nhiên, không phải thấy mới làm cho ta tin! Chúng ta không thể nhìn thấy mọi điều mà chúng ta tin, có một số điều chúng ta phải chấp nhận tin qua lời chứng của những người mà ta tin tưởng. Lòng tin bắt nguồn từ việc làm chứng của những người mà ta tin tưởng và đôi khi được xác nhận hay củng cố qua những bằng chứng. Như Chúa Giê-su đã khẳng định với Ông Tô-ma khi Ông không tin vào lời chứng của các Tông đồ khác, "Có phải Anh tin vì Anh đã nhìn thấy Ta? Phúc cho những ai không thấy mà tin." (Gn. 20: 29). Chúa Giê-su xem ra đã hài lòng chấp nhận đối với những người không thấy mà tin. Việc tin vào sự Phục sinh của Chúa Giê-su khởi đầu từ nguyên tắc căn bản này. Thật vậy, nó bắt đầu bằng việc thấy và tin.

Những Người Đàn bà Đạo Đức

Sách Giáo lý Công giáo có ghi: "Bà Maria Ma-đa-lê-na và những người đàn bà đạo đức... là những người đầu tiên gặp lại Chúa Giê-su Phục sinh." (GLCG 641). Những người đàn bà này trở thành những nhân chứng đầu tiên về sự Phục sinh của Chúa Giê-su, và họ đã loan báo cho các Môn đệ. Như Phúc âm của Thánh Gioan kể lại: "Bà Maria Ma-đa-lê-na đi báo cho các môn đệ, "Tôi đã thấy Thầy!" (Gn 20: 18). Chúa Ki-tô Phục sinh sau đó đã hiện ra với Ông Phê-rô và các môn đệ, để chính họ cũng nhận được bằng chứng phục sinh của Người.

Phê-rô và 12 Tông Đồ

Các Tông Đồ, "với tư cách là những chứng nhân của Đấng Phục sinh, đã trở nên những tảng đá gốc của Giáo Hội Chúa Ki-tô." (GLCG 642). Cộng đồng Ki-tô hữu đầu tiên trong thế kỷ đầu tiên đã nhận biết và tin tưởng các Tông Đồ, đặc biệt là Phê-rô. Do đó, họ đã tuyên xưng, "Chúa đã sống lại thật và đã hiện ra với Ông Si-mon." (Lc 24: 34). Mặc dầu họ chưa nhìn thấy Chúa Giê-su phục sinh, nhưng qua lời chứng của Phê-rô và các Tông đồ, họ đã tin. Lời của Chúa Giê-su nói với Ông Tô-ma vang vọng ở đây: "Phúc cho những ai không thấy mà tin."

Tại sao Biến cố Phục Sinh trở nên Quan trọng?

Thánh Pha-ô-lô đã khẳng định với giáo hữu Cô-rin-tô: "Nếu Chúa Ki-tô đã không sống lại, thì việc rao giảng của chúng tôi chỉ là vô ích, và Đức tin của Anh Chị em cũng là vô ích." (1Cor. 15: 14). Chính sự Phục sinh của Chúa Ki-tô đã xác nhận những điều Người làm và những điều Người dạy là xác thực. Chúa Giê-su thực sự có quyền trên sự chết. Sứ điệp của Chúa Giê-su thiết lập Vương quốc của Người dựa vào quyền năng của Người trên tội lỗi và sự chết. Sự Phục

sinh của Người đã xác nhận uy quyền và Thiên tính của Người. Sách Giáo lý xác nhận: “Sự Phục sinh của Đấng chịu đóng đinh cho thấy Người thực sự là “Đấng Hiện hữu,” là con Thiên Chúa và là Thiên Chúa.” (GLCG 653).

Hơn thế nữa, qua sự Phục sinh của Chúa Giê-su chúng ta cũng được sống lại trong cuộc sống đời đời. Như Thánh Phao-lô đã gửi cho Ông Ti-mô-têo: “Đây là lời đáng tin cậy: Nếu chúng ta đã chịu chết với Người, chúng ta cũng được sống với Người; và nếu chúng ta kiên tâm chịu đựng, chúng ta cũng sẽ được vinh quang với Người.” (2Tm 2: 11-12). Chúng ta hãy cùng chết với Chúa Giê-su qua Phép Rửa tội và trong Đức tin, ngõ hầu chúng ta cũng được sống và hiển trị với Người trong cõi đời đời!

Giám Mục Oscar Cantú